

1

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Hymna života: Život je šance – využij ji ...

Matka Tereza

Život je šance – využij ji
Život je krása – obdivuj ji
Život je blaženost – užívej ji
Život je sen – uskutečni ho
Život je výzva – přijmi ji
Život je povinnost – naplň ji
Život je hra – hrej ji
Život je bohatství – ochraňuj ho
Život je láska – potěš se s ní
Život je záhada – pronikni ji
Život je slib – splň ho
Život je smutek – překonej ho
Život je hymna – zpívej ji
Život je boj – přijmi ho
Život je štěstí – zasluj si ho
Život je život – žij ho.

Úvodní slovo

Milí farníci,

prvního září uplynuly tři roky, co jsem nastoupil službu ke svatému Tomáši. Sám jsem překvapen, připadá mi to jako včera. Ale nechci teď bilancovat, jen připomenout, že od svého předchůdce, otce Petra, jsem „zdědil“ záměr generální opravy varhan. Po projednání s farní radou (kde jsme si vyjasnili potřebu opravy a zhodnotili několik možných variant) jsem tento záměr přijal za svůj. Je pravda, že od té doby se nic moc nedělo, jen jsme periodicky vyhlášovali sbírky, abychom našetřili dostatek financí.

Letos před prázdninami jsme, za podpory diecézního organologa a po projednání s farní a především

s ekonomickou radou farnosti, vyhlásili soutěž, ve které jsme oslovili šest firem. Poté jsme, opět s ekonomickou radou, vybrali vítěze, kterým se stala varhanářská firma Robert Ponča Varhany z Krnova.

Protože rozsah oprav přesahuje hranici, kdy farář může rozhodnout sám, dalším stupněm bylo schvalovací řízení na biskupství. Nejprve se vyjádřil diecézní organolog, a pak, před potvrzením smlouvy otcem generálním vikářem, prošla schvalovacím procesem, ve kterém se kontrolovala především právní stránka, dodržení zákonů a předpisů, a také zda máme dostatek finančních prostředků. Byl jsem tím velmi příjemně překvapen, poněvadž to byla moje první zkušenost a jsem rád, že máme na diecézní úrovni kompetentní pracovníky, kteří mohou pomoci tam, kde znalosti a zkušenosti kněze nestačí.

A pak už to přišlo jako blesk z čistého nebe. V době, kdy píšu tyto řádky, varhany ještě normálně fungují, ale předpokládám, že až se vám dostane do ruky toto číslo Tomáška, bude již nástroj rozebrán a píšťaly převezeny k odborné péči do varhanářské dílny.

V této chvíli ještě nemáme k dispozici náhradní nástroj, což ale v době vydání už může být také jinak (při nejhorším budeme jednu nebo dvě neděle bez doprovodu

varhan). Zdá se, že nejjednodušším a finančně nejvýhodnějším řešením bude pronájem digitálních varhan, ale to je vše, co k tomu zatím mohu říci, v příštích dnech budu v této věci dále jednat.

Prosím vás o trpělivost, oprava bude trvat asi půl roku. Zároveň vám děkuji za Vaše dosavadní příspěvky, a o ty vás i nadále prosím. Každou první neděli budeme konat sbírku na tento účel. O průběhu oprav vás pak budu rád informovat.

Váš farář Jan Mráz

Několik proseb

Milí farníci,

dovolte mi několik proseb. Myslím, že na začátku školního roku je třeba je zopakovat.

Nejprve se obracím na rodiče malých dětí.

Milí rodiče, chápu, že pro vás není lehké s malými dětmi do kostela přicházet, ale jsem přesvědčen, stejně jako vy, že je to dobré i užitečné pro jejich křesťanskou formaci. Je mi také jasné, že občas se hlasitěji projeví i nejhodnější dítě a rád to snesu.

Bohužel, občas se najdou rodiče, kteří zřejmě mají snížený práh vnímavosti a nechají své dítě vyloženě rušit. Obvykle to zvládám, ale

nedávno jsem na chvíli nedokázal pokračovat v bohoslužbě. Je to velké napětí, nechci nikoho uvádět do rozpaků, ale jak zajistit, aby zbylých několik set účastníků bohoslužeb mohlo naslouchat Božímu slovu a účastnit se modliteb? Zvláště nedělní bohoslužba v 9 hodin, i když se při ní snažíme oslovit i děti, musí zůstat nedělní mší pro všechny farníky. Tak prosím, i když to tak necítíte, snažte se i vy o citlivé a k ostatním věřícím ohleduplné vedení svých dětí k účasti na nedělních bohoslužbách.

Dále, může se stát, že rodiče některého z příliš neklidných dětí nevědí o možnosti využít boční kapli s přenosem obrazu a zvuku z kostela. Prosím, neostýchejte se je upozornit, ovšem vždy s taktem, nechceme nikoho vyhánět z kostela. Protože jsem u oltáře, nemám obvykle možnost sledovat, co se v onom odděleném prostoru děje, ale i zde bychom měli mít na mysli, že nejsme s dětmi na hřišti, ale v kostele.

Vycházejme si prosím vstříc, ať je naše nedělní bohoslužba pro nás všechny příležitostí Boží slovo opravdu slyšet a soustředěně slavit tajemství eucharistie. Děkuji vám.

Další prosba:

Ty, kdo přicházejí na mši svatou pozdě, prosím, aby pokud možno nerušili ostatní účastníky bohoslužby. Vícekrát jsem téměř nevěřil svým

očím, když si takový opozdilec velmi suverénně rázoval středem kostela a bez ostychu vyrušoval při modlitbě nebo při naslouchání Božímu slovu (snad je to ještě snesitelné při společném zpěvu, nevím). Takže: ať je to výjimka nebo (zlo)zvyk, když už někdo nepřijde včas, prosím, ať se spokojí s místem vzadu nebo ať si místo hledá velmi citlivě a s taktem. Předem díky.

Váš farář Jan Mráz

Informace

Aktuální dění ve farnosti

● **Příprava na 1. svaté přijímání** není součástí vyučování náboženství a probíhá v naší farnosti zvlášť. Její začátek bude zřejmě v postní době a bude včas oznámen v ohláškách i ve farním časopise. Upozorňujeme, že na tuto přípravu je možno přijmout děti, které již absolvovaly nejméně jeden rok vyučování náboženství či jiné odpovídající katecheze.

● **Příprava na křest dospělých** tento rok ve farnosti zahájena nebude, je možné využít příprav probíhajících v sousedství (nejlépe zřejmě u jezuitů).

● **Zkoušky dětské scholy** se konají pravidelně ve středu v 16:30 v zákristii

kostela. Poté schola zpívá při dětské mši svaté v 17:30.

• **Zkoušky chrámového sboru Jolly Singers** se konají pravidelně v úterý od 19:00 v zákristii kostela. První zkouška bude v úterý 4. 10.

Do obou sborů jsou srdečně zváni noví zpěváci.

• **Inzerce výměn** ... V naší farnosti je možná inzerce drobných výměn dětských oblečení, hraček a sportovních pomůcek pomocí jednoduchého IT prostředku a to : <http://www.bazarek.janmikulka.net/>

Výuka náboženství ve školním roce 2016/2017

Srdečně zveme všechny děti naší farnosti na hodiny náboženství, které budou v letošním školním roce probíhat podle následujícího rozpisu. Výuka na faře a na ZŠ Antonínská začne první týden měsíce října. O začátku výuky na ZŠ Kotlářská bude děti informovat paní učitelka Hana Švábová.

Do začátku měsíce října je třeba děti přihlašovat přímo na školách, které navštěvují. Pokud na některé škole nebude přihlášeno alespoň 7 žáků, bude zajištěna výuka na

faře. V zákristii, v kanceláři a na farním webu je možné získat formulář přihlášek.

Prosíme rodiče, aby své děti přihlásili co nejdříve, abychom věděli, kolik skupin se nakonec otevře. O případných změnách v rozvrhu vás budeme informovat po uzavření přihlášek.

ZŠ Kotlářská (všechny děti)	Pondělí 13:00 – 13:45 Hana Švábová
ZŠ Antonínská (mladší děti)	Čtvrtek 14:00 – 15:00 Jakub Tůma
Fara Lidická 6 (5. – 9. třída)	Středa 15:00 – 15:45 Jakub Tůma
Fara Lidická 6 (1. – 4. třída)	Středa 15:50 – 16:30 Jakub Tůma

• **Na ZŠ Botanická a ZŠ Staňkova** zatím čekáme, zda se najde dostatečný počet dětí, aby nám škola umožnila výuku náboženství formou kroužku.

• **Výuka na faře** je otevřená dětem ze všech škol.

• **Další informace pro ZŠ Kotlářská** poskytne paní učitelka Hana Švábová.

• **Další informace pro ostatní** poskytne o. Jakub Tůma,
jakub.j.tuma@gmail.com

*Za vyučující
o. Jakub Tůma*

Nechte děti přicházet ke mně ...

Věřme, že tato známá slova Pána Ježíše (srov. Mk 10,14) ani po dvou tisíciletích neztrácí svou platnost. Pán Ježíš se i dnes touží dotknout života každého z nás, včetně našich dětí, a proto je jistě na místě položit si na začátku nového školního roku opět otázku: Jak bychom letos mohli to-muto Božímu doteku v životě našich dětí jít naproti?

Předně bychom všechny děti i jejich rodiče či prarodiče chtěli tímto pozvat na zvláštní mše sv. pro děti, které slavíme v našem kostele během celého školního roku již tradičně každou středu od 17:30. Z důvodu

stále menší účasti v minulých letech letos přede mší sv. nebude bývat program pro předškoláky, ale od 17:20. všechny malé zpěváky i nezpěváky zveme do sakristie na nácvik speciálních dětských písniček.

Všechny nadšené zpěváky a hudebníky pak jistě také ráda uvítá ve svých řadách naše malá dětská schola. Mívá nácviky vždy ve středu přede mší sv. pro děti od 16:30. A konečně pro všechny kluky, kteří už umí číst a psát, má zde exkluzivní pozvání náš ministrantský konvent. Kromě služby u oltáře se kluci potkávají také na schůzkách, které se konají na faře vždy v úterý od 16:00 přibližně do 17:15 hodin. Nechybí ani víkendové výpravy nebo letní tábor.

Mimo to naše farnost také spolupracuje s dívčím oddílem skautek a světlušek (rádi vám předáme kontakt) a holky i kluky od 13 let mezi sebou také jistě rádi uvítají mladí Komunity Emmanuel.

Tedy určité možnosti zde jsou. Jistě každý nemůže dělat všechno a být všude. Něco pro rozvíjení vztahu sebe a svých dětí k Pánu Bohu ale udělat přeci jen můžeme. Nezakopejme tedy tyto hřivny, které se nám letos opět štědře nabízejí. Dobře víme, že láska, která neroste, odumírá. Najděme tedy znovu sílu pečovat ve svých rodinách o svou lásku k Pánu a buďme si jisti, že jednou budeme moci sklízet ty nejlepší plody.

o. Jakub Tůma

Příprava na SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

V letošním školním roce 2016/2017 opět proběhne v naší farnosti příprava na přijetí svátosti biřmování. Biřmování je svátost těsně spjatá se křtem a spolu s eucharistií patří k plnosti uvedení do křesťanského života. V naší tradici je také chápána jako stvrzení svého osobního rozhodnutí pro Krista.

K přípravě na přijetí pečeti daru Ducha sv. v této svátosti se u nás může přihlásit každý, kdo již je pokřtěný a je mu alespoň 15 let. Přihlášky jsou k dispozici v zákristii nebo na faře. Vyplněné přihlášky je třeba odevzdat do konce září. První setkání biřmovanců se pak uskuteční v pondělí 3. října od 19:00 hodin na faře.

*Na společné naslouchání Duchu sv. se těší
o. Jakub Tůma*

Z farní charity

Milí farníci!

Rádi se s vámi po prázdninách opět setkáváme na stránkách Tomáška. Doufáme, že jste si během prázdnin odpočinuli na těle i na duchu a že jste je strávili se svými blízkými i s naším Pánem. Také vám chceme

poděkovat za podporu, kterou jste i během léta poskytli potřebným prostřednictvím příspěvků do naší charitní pokladničky. Tentokrát jsme částku 9 000 Kč předali Charitě Služby Brno na opravu Domova sv. Anežky – domu s pečovatelskou službou, ve kterém ve středu 6. července vypukl požár a vážně poškodil vnitřní vybavení.

ZEMĚTŘESENÍ V ITÁLII

Jak jste jistě zaregistrovali, postihlo 24. srpna Itálii ničivé zemětřesení. Charita Česká republika vyhlásila sbírku na pomoc postiženým. Lidé, kteří by chtěli projevit solidaritu skrze Charitu ČR, mohou použít sbírkový účet číslo **55660022/0800** vedený u České spořitelny, variabilní symbol **249**. Přispět můžete také dárcovskou SMS ve tvaru: **DMS CHARITASVET na číslo 87 777**. (Cena jedné DMS je 30 Kč, z toho Charita ČR obdrží 28,50 Kč. Službu zajišťuje Fórum dárců).

POMOC UPRCHLÍKŮM V ŘECKU

Přidáváme ještě informaci o pomoci uprchlíkům v Řecku. Diecézní charita Brno, s pověřením Charity ČR, vyhlašuje sbírku na pomoc uprchlíkům v Řecku! Sběrné místo každý pracovní den: BALTAZAR, Rosická ulice 1 v Brně. Děkujeme!

Vaše dary lze věnovat v pracovní dny od 7.30 do 16.00 hod. (v pátek

do 14 hod.), Rosická 1, Brno (za autobusovým nádražím Zvonařka). Po 16 hodině můžete své dary nechávat před Textilní bankou v modrých sběrných nádobách. Děkujeme!

Přejeme vám požehnaný měsíc září. Ať vás Pán provází na všech vašich starých i nových cestách v začínajícím školním roce.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Byli jste jako bludné ovce, avšak nyní jste se obrátili k pastýři a strážci svých duší.

Petr 2, 25

Známe podobenství o dobrém pastýři. V Kristově době to bylo povolání, kterého si lidé velmi vážili a svěřovali svoje ovce pastýřům s jistotou, že o ně bude po všech stránkách dobře postaráno. Pastýř měl odpovědnost za každou ovci, která mu byla svěřena. On se musel postarat o dobrou pastvu, dostatek vody a musel ochránit svěřené ovce před každým nebezpečím. Dobrý pastýř je symbolem Krista Pána. On se stará o každého člověka, na kterém mu záleží a chrání ho. My se někdy můžeme dostat do těžkých situací, které mohou být pro nás bolestné a které se nám mohou jevit jako bezvýchodné. V takových chvílích se máme spolehnout na Krista a uvědomit si jeho všemohoucnost a také lásku k nám. Máme mít jistotu,

že on ví o všem, co prožíváme, ví, jakou potřebujeme pomoc a jistě nám dá té pomoci dostatečné množství, abychom situaci prožili správně a neuškodila nám. On je s námi v každé situaci a nese s námi kříž, který na nás dolehl. S jeho pomocí ho můžeme nést úspěšně. Někdy si myslíme, že kdyby okolnosti našeho života byly jiné, kdybychom měli jiné vlastnosti a jiné životní možnosti, že by náš život byl hodnotnější a záslušnější. Musíme si však uvědomit, že Bůh ví, jaké nám dal vlastnosti a možnosti a jakou nám má dát pomoc, abychom mohli splnit to, co splnit máme. Když se budeme snažit žít podle Boží vůle, jistě prožijeme celý život správně, nic pro nás nebude těžké a na všechno budeme stačit. Bůh nás nehodnotí podle našich výkonů, ale podle snahy dokonale plnit poslání, které máme. On ocení i to, co se opravdu snažíme udělat dokonale a co se nám nepodaří. On umí i náš neúspěch změnit tak, aby byl prospěšný.

Prosme často o světlo, abychom věděli, jaký smysl má to, co je pro nás obtížné a bolestné a také prosme o sílu prožít všechno co nejdokonaleji. My si často uvědomujeme, jak jsme slabí a že naše síly nestačí na to, abychom správně prožívali všechno, co prožíváme. Musíme využít svoje síly a schopnosti a spoléhat se na Boží pomoc. Bůh nás nikdy nezklamе a vždy bude s námi a neopustí nás.

o. J. Šik

Ohlédnutí za adoračním dnem farnosti

Vypráví se, že sv. Jan Maria Vianney často v kostele vídal prostého sedláka, jak tam tiše sedí celé hodiny před svatostánkem. Když se jednou tohoto vesničana svatý farář arský zeptal, cože tam pořád dělá, muž jednoduše odpověděl: „Já se dívám na Něho a On se dívá na mne.“ Jedinečnou příležitostí takto prostě a přitom hluboce setrvávat s naším Pánem v Nejsvětější Svátosti oltářní nám již tradičně 15. července nabídl adorační den farnosti.

Mezi ranní a večerní mší svatou se náš kostel proměnil v místo tiché modlitby. I když je v našem kostele eucharistie uchovávána po celý rok, v tento den jsme si mohli lépe uvědomit, že náš svatostánek není jen depozitářem zbylého posvěceného materiálu, ale že v něm přebývá živý Bůh, který se osobně touží setkat s každým z nás. On se díval na nás a my na Něj.

Mnozí z nás tak mohli v tichosti vlastního nitra zpívat Pánu chválu a děkovat Mu, stejně jako rozprostřít před Ním své starosti a bolesti. Ježíš jistě jakožto Boží Syn není omezen jen na prostor kostela či svatostánku, avšak lidsky, fyzicky, hmatatelně se s Ním můžeme setkat zde na zemi jedině v eucharistii. A právě během adoračního dne jsme mohli znovu objevit, jakou má toto setkání proměňující sílu.

Tak tedy Bohu díky za tento požehnaný čas. A veliké díky jistě patří také každému, kdo svojí službou přispěl k hladkému průběhu celého dne. Věřím, že ti, kdo se pro tentokrát zapsali do adorační služby, nelihovali času, který s Pánem „ztratili.“ Kéž bychom si i díky této zkušenosti všichni zase o něco lépe uvědomili, že ze svatostánku se na nás skutečně dívá živý Pán.

o. Jakub Tůma

Krakovský příval milosrdenství

*Svatý otec s oficiálním logem Světových
dní mládeže*

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství,” učí nás Pán Ježíš. (Mt 5,7) To samozřejmě platí vždycky a všude, ale zvláštní příležitost toto zažít jsme měli při letošních Světových dnech mládeže v polském Krakově. Toto celosvětové setkání mladých křesťanů vyhlášené Svatým otcem Františkem se konalo 20. až 31. července a spolu s výpravou mladých z Komunity Emmanuel se na ni vydalo i nás několik odvážných od sv. Tomáše.

Prvních pět dní jsme prožili pod ochranou Černé Madony v Czenstochowé. Bydleli jsme ve dvou farnostech rozdělení po skupinkách do hostitelských rodin a na společný komunitní program jsme dojížděli do tamní sportovní haly. Velmi živé ranní chvály střídaly zajímavé katecheze tlumočené do několika jazyků, ztišení při adoraci, mše sv. i aktivity v malých skupinách. V sobotu jsme

měli také jedinečnou možnost putovat k Matce Boží na Jasnou Horu, kde jsme s místním arcibiskupem Wacławem Depo slavili mši svatou na stejném místě jako o pět dní později papež František.

O svátku sv. Jakuba, patrona poutníků, jsme se rozloučili s Czenstochowou a vyrazili jsme speciálním poutnickým vlakem do Krakova. Zde jsme s vydatnou pomocí Boží hladce a rychle našli naše ubytování v okrajové části města zvané Nowa Huta. Tentokrát jsme spali ve škole nedaleko kostela, v němž probíhala setkání moderovaná komunitou Emmanuel v anglickém jazyce. Brzy jsme objevili i české národní centrum a programy v dalších jazycích, takže si každý jistě přišel na své. Náš pobyt vrcholil čtyřmi setkáními s papežem Františkem: při slavnostním přivítání, při společné páteční křížové cestě, na sobotní modlitební vigilií a konečně při hlavní mši sv. v neděli 31. července, které se účastnilo kolem 2,5 mil. lidí. Téma Božího milosrdenství se prolínalo nejen všemi promluvami Svatého otce a většinou katechezí, ale stalo se doslova živoucí atmosférou, kterou pozorný poutník mohl pocítit takřka na každém kroku. Každý okamžik tu byla příležitost milosrdenství přijímat nebo ho zase dávat dál: Už to jak přátelsky a štědře nás Poláci přijali, když jsme byli na cestě,

jakou krásnou příležitost nám dali hluční Francouzi snášet nepříjemné osoby, jak obětavě se hostitelská rodina postarala o naši nemocnou, jak ochotně nám pomáhali obyvatelé Krakova, když jsme bloudili, jak nezištně se s námi rozdělili slovenští poutníci, když jsme měli hlad a dalo by se ještě dlouho pokračovat ve výčtu skutků milosrdenství, které jsme si z jedné či druhé strany mohli během naší pouti vyzkoušet na vlastní kůži. Zkrátka o milosrdenství jsme mohli nejen slyšet, ale především se naplno ponořit do jeho přívalu.

Závěrem tedy nezbyvá než poděkovat. Na prvním místě především Pánu Bohu, který mocí svého milosrdenství dokáže dav ze všech konců světa proměnit v jednu rodinu shromážděnou kolem jednoho stolu. Díky patří jistě ale také všem obětavým organizátorům naší výpravy z Komunity Emmanuel v čele s Veronikou a Alešem Zezulovými, Jitkou Horkou a Jurajem Jurčem, stejně jako všem mladým, kteří se s námi do Krakova vydali. Svatý otec nás povzbuzuje, že svět je možné změnit k lepšímu, že v něm můžeme zanechat stopu, a to silou milosrdenství. Kéž bychom tedy zase o něco lépe dokázali vidět milosrdenství, kterého se nám všem v našem životě dostává z různých stran a učili se ho také dávat dál.

o. Jakub Tůma

Prázdniny na kolech

Žirovnice

Svůj volný čas občas trávíme společně, abychom stupňovali a spoluprožívali efekty krásných zážitků. Jedna parta od sv. Tomáše se rozhodla letos strávit chvíle společně se sebou a bicykly. A protože v té partě bylo více dospělých jak dětí, možná by nadpis měl znít spíše Dovolená na kolech. Já jsem totiž prázdniny neměl už hrozně až hrozitánsky dlouho. Ale podstatnější je, že se trávil čas na kolech a ne pod koly. Jeden Murphyho zákon totiž říká: „Zatáčka je vždy o něco prudší, než jste čekali.“

Místo bylo letos vhodně vybrané – žirovnická fara. Jednak je totiž známo, že faráři mají cyklisty rádi, protože se starají o své duše. A pak žirovnická fara je neobyčejně skladná, vleze se do ní i 50 osob (včetně bicyklů), což je pro nás podstatná skutečnost. Nouze nebyla ani o zvířátka. Na zahrádce se pásly ovce a s námi jste velmi často mohli na kole vidět i Koalu. Množství Sojek již bývá na této akci tradiční.

A co se vlastně dělo? Jak již název prostředku „jízdní kolo“ naznačuje, jezdilo se. Ale nebojte se, ne pořád. Nejprve jsme se museli bohatě nasnídat a to je náročná činnost. Společný odjezd byl stanoven moudře na 9.30 hod, to už se člověk pomalu

těšil na oběd. V danou hodinu skupina vyrazila, směrem večer před tím stanoveným, a k radosti předjíždějících řidičů se roztáhla na poměrně slušnou vzdálenost. Využívali jsme především málo frekventované silnice, cyklostezky i lesní cesty. Radost z jízdy nám zpříjemňovaly kopce, zejména ty táhlé, ale i krásné prostředí, které bezesporu kolem Žirovnice je. Vozili jsme s sebou pití, sladké energetické bomby a často i plavky, protože trasy vedly kolem rybníků. U rybníku jsme nechali odpočinout naše bicykly a my jsme svlažili svoje pokožky a zaháněli kručení trávicích traktů u nejrůznějších stánků a hospůdek. Někdy jsme vybrali pořádnou hospodu a tam v rámci oběda těšili naše chuťové buňky nějakou místní mňamkou. Pak jsme se zvedli a rozpohybovali svoje líné kosti a svaly směrem zpět. Část skupiny, které se zdálo, že trasa byla málo obtížná, si trasu protáhla v naivní představě, že spálí alespoň tolik kalorií, kolik načerpali stravováním. Denně jsme zhruba těch 50 km pokořili. Na faru jsme se vraceli spokojení z příjemně stráveného dne a těšili se, jak doplníme tekutinový deficit pěnivým mokem, který nás vnitřně příjemně osvěžoval. Večeře jsme měli společně zaplacené a společně jsme se těšili na řízečky, smažáčky, kuřátka aj. jídla a hlavně

jsme společně večeřeli a následně i trávili. Při trávení jsme připravovali program na další den, diskutovali, vynalézali, poklimbávali a nejednou jsme si i s kytarami zazpívali. Někde ty pomluvy, že zpěv byl o čtvrt tónu níže, nás nemohly ani za mák rozhodit. My totiž víme, že někdo zpívá pěkně a někdo hlasitě.

Nezapomněli jsme ani na církevní svátky a účast na mších v blízkém okolí. Činnost jsme obohatili také o kulturní zážitky jako návštěva zámků (Červená Lhota, Žirovnice) a muzeí. Někteří si také prohlédli město Jindřichův Hradec, vše spojené s procházkami a odměnami v podobě zmrzlin a limonád. Byla objevena mimořádně příjemná cukrárna „U Andělky“ v (3 km vzdálených) Počátkách, kam se někteří opakovaně vraceli a byli i tací cyklisti, kteří si do cukrárny (no považte) zajeli autem.

Vzpomněl jsem si na dětskou otázku: Co dělají velryby špatně, když plavání zeštíhluje? Ti, s kterými jsem následně komunikoval, vesměs přibrali nějaká ta kila. A jak je to možné, když jsme vlastně celou dobu sportovali? Co nepříjemně překvapilo, byla skutečnost, jak rychle ten vyměřený čas utekl. Kola připevnit na nosiče, zavazadla do aut, poslední foto a hajdy domů. A pak už jen vzpomínky, jako ta, kterou právě čtete.

- ki -

Severky: tábor skautek

YMCA T.S.

Letošní rok jsme nemohly jet na tábořiště k Rudolci, kam obvykle jezdíme, protože už tam není. V dubnu se jela Leo podívat, jak tábořiště vypadá a v jakém je stavu. Když tam přijela, zjistila, že naše krásná kuchyň-jídelna a všechny typiovky jsou pryč. Nezůstala po nich doslova ani jedna tříska. Vedoucí musely narychlo shánět nové tábořiště. Určitě to muselo být těžké, protože bylo těsně před prázdninami a najít tak velké tábořiště pro tolik lidí je téměř nemožné. Nakonec se to našim šikovným vedoucím povedlo. Našly jedno tábořiště poblíž vesničky Rešice.

Na tábor jsme odjížděly 2. července a vracely jsme se 17. července – takže jsme nejely na tři týdny, ale jenom na dva. Sešlo se nás 25 holek a 6 vedoucích. Počasí bylo tak půl na půl – půlku tábora bylo hezky a půlku pršelo. V sobotu, když jsme přijely, celkem dost pršelo, takže jsme hnedka první den zjistily, kde stany protékají.

Téma etapy Concepción byla první cesta kolem světa, na kterou jsme se vydaly společně s portugalským mořeplavcem Magalhãesem. V průběhu tábora jsme se snažily obeplout svět. Během tábora jsme si také mohly vyrobit přívěšky z kůry

nebo navštívit pouť, kterou nám na tábořišti připravily vedoucí. Na táboře jsme měly kadibudky a pán, který to tábořiště vlastnil, nám řekl, že by měly vydržet dva měsíce. My jsme je za týden zaplnily ☺. Super bylo, že pár metrů za stany byl potok, který byl sice velmi studený, ale i přesto se do něj některé z nás chodily koupat. Celý tábor byl zakončen tradiční žranicí. Na táboře se mi moc líbilo a doufám, že pojedu i příští rok.

Pája Vlaštovka Fialová

Pomoc pro skautský oddíl Severky

Vážení a milí farníci, jak již možná víte, na jaře tohoto roku jsme přišly o naše dlouholeté skautské tábořiště, které nám bylo pronajímáno. Bylo nám odcizeno veškeré vybavení, které sestávalo z konstrukce kuchyně, kamen, cca 100 ks tee-pee tyčí, dřevěných postelí a podlážek. Pro nás to nebyla pouze ztráta dřeva, ale zejména ztráta možnosti pořádat skautský tábor na místě, které splňuje veškeré naše požadavky a potřeby. Hodnota tohoto tábořiště je pro nás nevyčíslitelná také z hlediska práce, ochoty a pomoci mnoha lidí, díky kterým bylo toto tábořiště možné vybudovat. Tento rok jsme proto byly nuceny narychlo sehnat provizorní

tábořiště, které bohužel nesplňovalo naše požadavky a utvrdilo nás v přesvědčení, že je nutné najít tábořiště nové, které bychom ideálně mohly koupit a zabránit tak tomu, aby se situace z letošního roku opakovala.

Touto cestou bychom Vás proto rády požádaly o jakoukoli pomoc. Pokud například víte o louce, která by mohla splňovat naše požadavky (tj. rovný terén, přístup k pitné vodě, příjezdová cesta, les, vesnice v blízkém okolí...), rády se o Vašich návrzích a tipech dozvíme. Oceníme také nápady, kde bychom mohly nejlépe sehnat dřevo, kterého bude při stavbě nového tábořiště velká potřeba. Máte-li konkrétní nápad jak nám pomoci, prosím kontaktujte Kristýnu Maštu Zezulovou na emailové adrese **k.zezulova@centrum.cz** nebo na **telefon 732 405 984**.

Děkujeme za Vaši pomoc.

Vaše Severky

JE TO VÝZVA!

Hanka sedí za stolem a třestí jí hlava. Už aby byl zítřek a mamka přišla z nemocnice. Byla na malém zákroku a protáhlo se to na pět dnů. Třináctiletá dcera slíbila, že se o vše postará, hlavně o mladší brášky. Teď jí zní v hlavě její suverénní: „Jasan,

mamko, všechno bude klapat jako hodinky!“ Vůbec to nebylo lehké. Ne práce, měli navařeno, vypráno, poklizeno. Ale ukočírovat kluky. A to si vždycky myslela, jak je mamka přísná. Že se to s ní nedá vydržet. A teď to samé slyšela od kluků: „Seš nemožná, ten teror si strč někam. Proč máme dělat úkoly hned, jak přijdem ze školy? Hlídej si radši svý známky! Už aby tu byla mamka!“ Ano, už aby tu byla! Hanka se na maminku moc těší, ale taky si něco uvědomila. Že její věčné komandování má svůj smysl. A že ona – ve třinácti – už se musí vychovávat sama. Protože Bůh nás má tak rád, že nám nechal svobodnou vůli. Pomůže nám vždy, když o to prosíme, ale když se odkloníme od správné cesty, nemůže s tím nic dělat.

Ach jo, heká v duchu Hanka, je to holt na mně. A je fakt těžký hlídat si nejen to, abychom neudělali něco špatného – to se stane. Ale hlavně, abychom tu na světě k něčemu byli. Abychom využili své nadání, své schopnosti. Je to pořádný kus dřiny, ale pak je život krásný, naplněný dobrem.

Hanka si kleká ke krátké modlitbě. Skoro by byla radši, kdyby Bůh lidem tolik svobody nedával, kdyby nás vodil za ručičku. V duchu se směje sama sobě. Ví moc dobře, že by se jí takový život nelíbil. Jo, je to výzva! A chci se k ní postavit čelem. Pomáhej mi, Pane!

MV

Z tábora SEVEREK

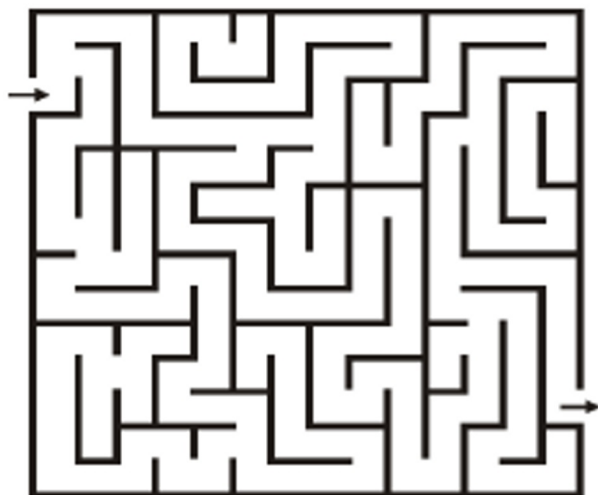

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

VÁCLAV. Svatému Václavovi se zatoulal kůň. Pomůžeš mu jej najít?

PRO STARŠÍ OSMISMĚRKA

K	O	S	T	E	L	O	Ď	S	L	M
A	Ř	A	V	T	V	N	H	O	O	I
Z	S	Í	Ě	S	N	T	O	N	S	N
A	Ě	V	Ž	E	L	Á	S	I	M	I
T	A	N	H	Ř	T	T	T	É	O	S
E	H	Á	K	K	R	O	I	N	CH	T
L	J	V	K	A	P	L	E	O	U	R
N	Á	C	N	E	B	E	L	B	O	A
A	E	C	Í	V	S	A	V	M	R	N
A	E	I	T	S	I	R	K	A	S	T
S	V	A	T	O	S	T	Á	N	E	K

ambon
hostie
jáhen
kaple
kazatelna
kněz
kostel
křest
kříž
loď
ministrant
misál
monstrance
nebe
roucho
sakristie
svatostánek
svíce
věž

Klára Špunt Zelinková